

le sig en tænkning, der går i retning af: Jamen vi skal bare sørge for at få en ledighedsdag, bare én ledighedsdag, så bliver vi indplaceret i dagpengesystemet. Det synes jeg ingen kan forsvare, og det synes jeg heller ikke at Det Konservative Folkeparti på nogen måde kan forsvare.

Så igen til hr. Bendt Bendtsen: Vi bliver nok ikke enige om, hvorvidt det er forligsbud eller ej. Det er ikke forligsbud. Det er ikke et ønske om at underminere aftaler, men det er et ønske om at tage nogle særlige personlige hensyn til grupper på arbejdsmarkedet, der i øvrigt passer deres arbejde og gerne vil fortsætte med det, men ikke vil være til grin, når de indbetaler til deres arbejdsløhedskasse og tror, at de har en forsikringsrettighed i den anden ende.

Hvis et par børn eller en sygdomsperiode skulle betyde, at de senere hen blev arbejdsløse, så vil de med den holdning, som Det Konservative Folkeparti lægger for dagen, have mistet deres dagpengerettigheder, selv om de har betalt til forsikringssystemet. Med det her forslag vil de bevare deres dagpengerettigheder fuldstændig på samme måde, som de ledige bevarer deres dagpengerettigheder.

Bendt Bendtsen (KF):

Det er rigtigt, når ministeren heroppefra tilkendegiver, at de ledige egentlig har mere fortrinsret på det her område, fordi de har ret til de såkaldte døde perioder. Til det kan jeg så blot sige: Jamen vi stiller da gerne vores stemmer til rådighed for at lave en forenkling over for de ledige på det her område, så det kommer til at tage hensyn til det i forhold til de beskæftigede, for vi kunne jo indføre skærpede krav for de ledige på det her område.

Men for at komme tilbage til det med, at vi vælger nogle grupper ud: Jamen det er, fordi vi mener, at de nye skærpede regler rammer nogle bestemte grupper hårdt, og det er det, vi ønsker at lave om på. Vi ønsker ikke at lave en ladeport med hensyn til vores 52-ugers-regel.

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Bendt Bendtsen sluttede af med – og det var jo sådan set det, jeg også startede op med – at konstatere, at der var nogle grupper, som man kunne lide, og så var der nogle grupper, som man ikke kunne lide. Og de grupper, man ikke kunne lide, var også grupper, der er bragt i den her situation på grund af forhold, som de ikke selv har været skyld i. Derfor har jeg svært ved at se, at der er nogen forskel til den situation,

der foreligger her. Men vi har jo været igennem det indtil flere gange.

Det, vi kan konstatere, er, at De Konservative har foretaget nogle valg om nogle grupper, de kan lide, som er kommet i klemme, og vi har sagt: Vi mener, at det er alle de her seks grupper, der er kommet i klemme, og at vi kan lave den samme dokumentation for hver enkelt af grupperne, således at der ikke er nogen forskel i argumentationen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 60 imod.

§ 1, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 237: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Merkonomers og teknonomers adgang til AMU).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 16/4 97. Første behandling 23/4 97. Betænkning 7/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.